

Sygn. akt IV P 152/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Szwałd
Ławnicy:	Marek Krzysztyński, Aneta Munia - Skrzęta
Protokolant:	Dorota Korzec

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2019 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. Ż. (1)**

przeciwko **(...) z (...) (...) im. (...) w (...)**

o przywrócenie do pracy

I przywraca powódkę K. Ż. (1) do pracy u pozwanego (...) z (...) (...) im. (...) w (...) na poprzednich warunkach pracy i płacy

II zasądza od pozwanego (...) z (...) (...) im. (...) w (...) na rzecz powódki K. Ż. (1) kwotę 360 zł (słownie: trzysta sześćdziesiąt złotych) – tytułem zwrotu kosztów procesu

III nakazuje Skarbowi Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Krośnie ściągnąć od pozwanego (...) z (...) (...) im. (...) w (...) kwotę 2245 zł (słownie: dwa tysiące dwieście czterdzieści pięć złotych) – tytułem opłaty od pozwu, której powódka nie miała obowiązku uiścić.

Aneta Munia – Skrzęta Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Szwałd Marek K.

Sygn. akt IV P 152/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 grudnia 2019 roku

Powódka K. Ż. (1) w pozwie przeciwko pozwanemu (...) z (...) (...) im. (...) w (...) wniosła o przywrócenie do pracy u pozwanego na poprzednich warunkach pracy i płacy oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania, albowiem rozwiązanie stosunku pracy z powódką było nieuzasadnione. Praca powódki była oceniana jako wyróżniająca się, a w zatrudnieniu pozostali nauczyciele z krótszym stażem pracy od powódki oraz mniejszym doświadczeniem.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) z (...) (...) im. (...) w (...) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania - kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych, albowiem na wytypowanie powódki do zwolnienia wpłynęły względy społeczne w postaci konieczności zapewnienia źródła dochodu innej osobie ze stałą, postępującą chorobą i zarazem samotnie wychowującej dzieci.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Na podstawie umowy o pracę z dnia 1 września 2004 r. powódka K. Ż. (1) została zatrudniona w Gimnazjum nr (...) w (...) na stanowisku nauczyciela w pełnym wymiarze czasu pracy na czas określony. Na podstawie kolejnej umowy o pracę z dnia 1 września 2005 r. powódka została zatrudniona na czas określony na tych samych warunkach pracy.

Na podstawie umowy o pracę z 1 września 2006 r. powódka została zatrudniona na czas nieokreślony.

Dnia 31 sierpnia 2010 r. powódka uzyskała stopień nauczyciela dyplomowanego.

Dnia 5 marca 2019 r. do pozwanego wpłynęła decyzja nr (...) dyrektora Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w (...) o uzyskaniu przez powódkę wpisu do ewidencji egzaminatorów Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w (...) jako egzaminatora z zakresu egzaminu ósmoklasisty z języka angielskiego i egzaminu eksternistycznego z obowiązkowych zajęć edukacyjnych określonych w ramowym planie nauczania dotychczasowej sześcioletniej szkoły podstawowej dla dorosłych.

W piśmie z dnia 24 maja 2019 r. pozwany (...) z (...) (...) im. (...) w (...) na podstawie art. 225 ust. 10 i ust. 12 ustawy przepisy wprowadzające ustawę Prawo oświatowe rozwiązał z powódką stosunek pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął 31 sierpnia 2019 r. z powodu braku możliwości dalszego zatrudnienia, wynikającego ze zmniejszenia liczby oddziałów w szkole oraz niewyrażeniem zgody na przeniesienie w stan nieczynny.

Dowód : akta osobowe powódki

W 2017r. doszło do włączenia Gimnazjum nr (...) w (...) do Szkoły Podstawowej nr (...) w (...). Łącznie w placówce pracowało ponad 100 nauczycieli.

Już w pierwszym roku reformy oświaty w nowej szkole zlikwidowano 8 oddziałów i około 10 nauczycieli straciło pracę. W roku szkolnym 2018/2019 w szkole zlikwidowano kolejnych 8 oddziałów, a 14 nauczycieli musiało uzupełniać pensum w innych szkołach. Z kolei w roku szkolnym 2019/2020 dla 14 nauczycieli zabrakło pracy w sytuacji, gdy pozostali bądź przeszli na emeryturę, bądź znaleźli nowe zatrudnienie, bądź znaleźli dodatkowe godziny w innych szkołach jako uzupełnienie etatu.

Pozwany w zarządzeniu z dnia 9 kwietnia 2019 r. nr (...) przedstawił kryteria doboru nauczycieli do zwolnienia, w którym to pozwany w kolejności wskazał : podstawę nawiązania stosunku pracy, stopień awansu zawodowego, staż pracy pedagogicznej, kwalifikacje uzupełniające, osiągnięcia w pracy zawodowej, możliwe inne źródła utrzymania, częste i dezorganizujące pracę w szkole nieobecności nauczyciela spowodowane chorobą, sytuacja rodzinna oraz potrzeby edukacyjne.

U pozwanego zatrudnionych było 9 nauczycieli języka angielskiego : E. O., G. K., A. G. – (...), K. Ż., A. R., P. S. – P., B. D., P. N. oraz Ł. F.. Wszyscy ci nauczyciele zatrudnieni byli u pozwanego na podstawie mianowania, będąc nauczycielami dyplomowanymi.

E. O. posiada 21 letni staż pracy, ukończone studia podyplomowe i dwoje dzieci.

G. K. posiada 24 letni staż pracy oraz dwoje dzieci.

A. G. – (...) posiada 14 letni staż pracy i troje dzieci.

K. Ż. posiada 18 letni staż pracy i troje dzieci.

A. R. posiada 19 letni staż pracy i troje dzieci.

P. S. – P. posiada 15 letni staż pracy, uprawnienia jako egzaminator ósmoklasisty z języka angielskiego oraz dwoje dzieci.

B. D. posiada 22 letni staż pracy i dwoje dzieci.

P. N. ma 17 letni staż pracy, studia podyplomowe z zakresu doradztwa zawodowego oraz dwoje dzieci.

Ł. F. ma 16 letni staż pracy, jest ojcem samotnie wychowującym dwoje dzieci i jedynym żywicielem rodziny.

Pozwany dokonując oceny nauczycieli języka angielskiego pod względem kryterium doboru do zwolnienia przyznał im następującą liczbę punktów : E. O. 16,5 pkt, G. K. 15 pkt, A. G. – (...) 15,5 pkt, K. Ż. 15 pkt, A. R. 14 pkt, P. S. – P. 15,5 pkt, B. D. 15,5, P. N. 16 pkt oraz Ł. F. 15 pkt.

Pozwany spośród 9 nauczycieli j. angielskiego wypowiedzenie stosunku pracy złożył powódce oraz A. R..

Dowód : zeznania świadka J. N. (00:08:00-00:13:00, 00:15:05-00:20:30), zarządzenie z 9.04.2019 r. k.19-20, zestawienie nauczycieli języka angielskiego k.21,

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, które były spójne i jednolite.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, których wiarygodność nie budzi wątpliwości, a strony im nie zaprzeczyły.

Zgodnie z art. 225 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo oświatowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 60) nauczyciela gimnazjum prowadzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego, zatrudnionego na podstawie mianowania lub umowy o pracę na czas nieokreślony, którego dalsze zatrudnienie w gimnazjum w roku szkolnym 2017/2018 lub 2018/2019 nie jest możliwe ze względu na zmiany organizacyjne powodujące wygaszenie kształcenia w gimnazjum, przenosi się w stan nieczynny odpowiednio z dniem 1 września 2017 r. lub 1 września 2018 r. albo rozwiązuje się z nim stosunek pracy, jeżeli nauczyciel nie wyrazi zgody na przeniesienie w stan nieczynny.

Wypowiedzenie powódce stosunku pracy było nieuzasadnione.

Powódka zatrudniona była u pozwanego na stanowisku nauczyciela języka angielskiego. Wraz z nią języka angielskiego uczyło jeszcze ośmiu nauczycieli. Wobec likwidacji gimnazjum zmniejszeniu uległa liczba oddziałów, a tym samym liczba zajęć.

Jeżeli wypowiedzenie umowy o pracę ma dotyczyć pracownika zajmującego jedno z kilku równorzędnych stanowisk, to w takiej sytuacji pracodawca musi zastosować kryteria doboru pracownika do zwolnienia.

Pozwany opracował takie kryteria. Kryteria te zawierały obiektywne przesłanki. Jednym z nich były uzyskanie przez nauczyciela kwalifikacji uzupełniających.

Pozwany mimo tego, że opracował w sposób prawidłowy kryteria doboru do zwolnienia, to jednak błędnie je zastosował, a to z tego względu, że nie uwzględnił uprawnień powódki do bycia egzaminatorem podczas egzaminu ósmoklasisty z języka angielskiego, a które to uprawnienie zostało zaliczone i doliczone do ogólnej punktacji P. S. – P..

Doliczenie powódce 1 pkt za to uprawnienie dałoby jej 16 pkt i tym samym uplasowałoby powódkę na drugim miejscu ex aequo z P. N. spośród wszystkich nauczycieli języka angielskiego. W takiej sytuacji powódka z drugiego od końca miejsca na liście, znalazłaby się na drugim miejscu listy, a zatem daleko do tego, by być zakwalifikowanym do wypowiedzenia stosunku pracy.

Skoro pozwany błędnie nie zaliczył powódce 1 pkt, a którego uwzględnienie daje jej przodujące miejsce na liście, to całe wypowiedzenie powódce stosunku pracy było wadliwe, bowiem w zatrudnieniu pozostali nauczyciele z niższą punktacją.

Powódka dostarczyła pozwanemu dokument informujący o nabytym uprawnieniu do egzaminowania ósmych klas. Pismo wpłynęło do sekretariatu pozwanego w dniu 5 marca 2019 r. W szkole pismo zostało odebrane i na tym rola powódki się zakończyła. Obieg dokumentów w szkole opracowuje szkoła i zatrudnia do tego osoby uprawnione. Nawet jeżeli w sekretariacie placówki nastąpiło zaniedbanie i dyrektor pozwanego nie wiedział o tym piśmie, to powódka nie ponosi za to odpowiedzialności, bowiem ona uczyniła wszystko co do niej należało.

Artykuł 45 § 1 k.p., który ma zastosowanie w sprawie w zw. z art. 5 k.p. stanowi, iż w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Mając powyższe na uwadze sąd przywrócił powódkę do pracy u pozwanego na poprzednich warunkach pracy i płacy.

W tym zakresie sąd miał na uwadze to, że pozwany w dalszym ciągu funkcjonuje. Nauczanie języka angielskiego realizuje 7 nauczycieli. Zatem przywrócenie do pracy było możliwe i celowe.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz na mocy § 9 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie /Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm./ i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, stanowiącą dwukrotną stawkę minimalną.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 758 z późn. zm.) nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych pracownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem art. 35 i 36. Natomiast zgodnie z art. 113 ust. 1 w/w ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Zgodnie z tym na podstawie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał Skarbowi Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Krośnie ściągnąć od pozwanego kwotę 2245 zł tytułem opłaty od pozwu, której powódka nie miała obowiązku uiścić.

Sędzia Sądu Rejonowego

Mariusz Szwał